

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

35. Et isthic Mallingcrotius præsens urget causam suam. Succumbit. Instat sed rejicitur iterum. Frustra implorat aliorum patrocinia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

loquio, placere talem sibi Præsulem, auditus est dixisse Cæsar; quin & Proceres Imperij pares singulos exoptasse. Et quam ab initio, plerisque etiam apud Electores ac Principes; & ipsos exterorum Regum ac Magnatum Legatos (quorum statim animos cœpit possidere) venerationem juxtâ ac amorem conciliavit fama; hanc ipse postea virtutibus suis & cumprimis affabili in congressibus humanitate, maturâ in consiliis prudentiâ, facili in rebus agendis dexteritate, & assiduis inter curas laboribus mirè apud omnes amplificavit.

Interea verò sub ingressum Februarij Ratisbonam pariter advenerat Mallingcro-
 tius, ingenti futurorum spe, animoq; erectus. Sed antè sextam vix hebdomadem ad Ferdinandum Cæsarem admissus; agnitâ licet omnium viarum difficultate, & amicorum inanem operam disfluadentium candore; nihilominus Ferdinandum orat, ut causa electionis Episcopi Monasteriensis, quam hætenus æquo latis jure discussam pernegabat, novo subjecta examini, justâ tandem Cæsaris authoritate decidatur. Quæ preces cum tam Cæsareæ confirmationis, quam Pontificiæ retractationem haud obscure innuerent, quanquam Ferdinandum hominis tam indigna postulantis imprudentiam acrius castigaturum timebant ple-

35.
*Et Mallingcro-
 tius Ratisbonâ
 accedit.*

1653.

rique; ut erat tamen clementissimus Imperator, viro benignè audito suadet, cum suo Principe conveniat, istius illum virtutis esse, qui aperto benevolentiae sinu accedentem lubens amplectatur. Quod ipsius compositionem interpretatus, dum aliud in causa justitiâ periuadens, inquietus responsum urget, è Iudicio Imperiali hæc pronuntia. *Sacra Casarea Majestati decem- tissime relatū esse, quidquid adversum electionem, sed nonicā, confirmatāmq; D. Episcopi Monasteriensis electionem, eiq; contrariam. humillimè allegarit & supplicarit Bernardus Mallingrotius Monasteriensis Decanus. Sed illum haud dubiè memorum futurum, qualiter Majestas sua tantum ante biennium, Anno videlicet quinquagesimo primo, putatitias hujusmodi & adversantes legibus prætensiones rejecerit, simulq; demandarit, ut Celsitudinem suam, veluti Canonicè electum, confirmatum, & à Casareâ Majestate feudatum, Episcopum & Principem decemcenter agnoscat, colat ac veneretur; cō decreto cum Sacra Casarea Majestas adhucdum inhæreat; Hinc clementissimum, at severum, iterari mandatum, dictus Mallingrotius iniquis hujusmodi postulatis posthac supersedeat, neq; similibus ultra Majestatem suam molestet, sed primo isti decreto pareat obsequen-*

1653.

ter. Reliqua ejusdem petita ad forum
competens rejiciuntor. Signatum Ratis-
bonæ sub secreto Casaræ suæ Majestatis
Sigillo die 24. Martij 1653. Signaverat.
Ferdinandus Comes Curtius. Qui tunc
erat Imperij Pro-Cancellarius.

At Mallingerotius isti sententiæ nequa-
quam acquiescens, implorato variorum pa-
trocinio, Cæsarem rursus interpellat, &
nonnullos, quibus componendæ cum
Episcopo controversiæ cura imponatur,
designari rogat, cum hac inscriptione:
Ad Sacram Casaream Majestatem devo-
tissima supplicatio pro decernendâ com-
missione Bernardi à Mallingcrott Decani
Monasteriensis. - At confestim decernitur. *Secundò*
Inhereri priori decreto, nec ultrà Casa-
ream suam Majestatem importunitate tur.
supplicantis turbari velle. Ex Consilio
Imperiali aulico. 28. Aprilis 1653.

Hac tam insperatâ responsione per-
cussus ad quosdam Principes Ecclesiasti-
cos confugit, in quorum ipse tutelâ &
ope non modicam causæ suæ spem jam
dudùm collocârat. Sed ij pernegato cau-
sæ patrocinio, durioribus etiam verbis
inreptum dimiserunt; & Moguntinum,
ajunt, severam addidisse pervicaciæ pœ-
nam, si talem ipse suo subjectum habe-
ret imperio, quatuor clausurum parieti-
bus, donec fame totus, inediâque con-

Frustrâ
implorat
aliorum
patroci-
nia.

1653.

ficeretur. Quantum abscissa spes virum feliciore expectatione successus erectum pupugerit, docuerunt lacrymæ præter morem, uti fertur, clam in cubili uberrimè effusæ. Postremam igitur aleam tentatum visum est, si forsan ætatis suæ & dignitatis commiseratione tactus Imperator, compositionis arbitros nominet, supplicem iterum libellum porrigere hoc modo inscriptum

Ad Sacram Casaream Majestatem iterata devotissima supplicatio in puncto ad tantandam concordiam humillime petita commissionis Bernardi à Mallincrot Decani Monasteriensis. Sed Imperator & Ministri

Rejicitur
tertio.

Oratoris sana quæquæ consilia respicientis obstinationem magis indies docti tandem statuunt. Supplicanti famosum juxta ac injuriosum scriptum suum cum exprobratione mox reextradatur, ac præterea serio injungatur, ab omni in posterum supplicatione & ulteriore contradictione se prorsus contineat. Ex Consilio Imperiali aulico 4. Junij 1653. Lætiore igitur eventu desperatio coëgit impensis tot frustra sumptibus inglorium Westphalam repetere & nihilò tamen minus sui ut antè sententiam tenacem, ea capeßere consilia, quæ postea memorabimus, vel ipsi auctori exitiosa.

Redit
in Westphalam.

Verum jam antè sub Aprilem magno Ordinum Imperij consensu decreta erat Regis Romanorum electio, & sedes electionis

36.

Electio
Regis
Romanorum.